

Cauze ale abandonului copilului seropozitiv HIV

Prioritatea numărul unu, a oricărei societăți, ar trebui să fie grija pentru copiii ei și în special, grija pentru copiii cu nevoi speciale. În acest sens, *Convenția referitoare la Drepturile Copilului* specifică, în articolul 23, dreptul copilului cu nevoi speciale "de a trăi o viață împlinită și decentă, în condiții care să garanteze demnitatea lui, să-i favorizeze autonomia și să ușureze, participarea lui activă la viața comunității".

Dezvoltarea unor politici coerente și eficiente de protecție socială și sprijin a copilului seropozitiv și familiei acestuia, vor crește speranța de viață a acestora, vor reduce incidența cazurilor de infecție și vor micșora numărul de copii infectați HIV/SIDA abandonați. Astfel, serviciile de asistență socială, sunt esențiale, pentru a crește eficiența sistemului de suport și protecție socială a copilului seropozitiv.

Aceste servicii, trebuie să îmbine abordarea profesională și mobilizarea resurselor comunitare, pentru a putea dezvolta o strategie coerentă, de prevenire a abandonului.

După cum se știe, cel mai propice mediu de dezvoltare fizică, emoțională sau intelectuală a oricărui copil este familia în care s-a născut, deoarece îi oferă o relație afectivă de calitate, stabilă, continuă, prezența și dragostea părinților având un efect miraculos pentru sănătatea lui. De multe ori, din păcate, în momentul în care, copilul este diagnosticat ca fiind seropozitiv HIV determină unele familii, să-l abandoneze în spital, să accepte îngrijirea lui într-o instituție specializată sau într-o familie de asistenți maternali.

Astfel, există multiple **cauze ale abandonului** copilului seropozitiv HIV:

- Teama că și ceilalți membri sau copii din familie, să nu fie infectați;
- Frica de a nu fi marginalizați de comunitate sau chiar de membrii familiei lărgite, prin ruperea confidențialității;
- Izolarea socială a copilului infectat cu HIV;
- Divorțul părinților, în unele cazuri, și destrămarea familiei apărută ca urmare a învinuirii unuia dintre părinți, de boala copilului;
- Lipsa resurselor financiare/materiale de a asigura copilului bolnav alimentația corespunzătoare și îngrijirea medicală decvată. De multe ori, această cauză este asociată cu altele, cum ar fi: alcoolul, violența domestică, neglijarea;
- Cheltuieli financiare mari.

Toate aceste cauze, crează tensiuni în interiorul familiei, care are un copil seropozitiv, tensiuni care duc, de multe ori la ruperea echilibrului familial (divorț, abandon). Sunt frecvente cazurile, în care familia abandonează copilul infectat cu HIV, în spital sau în centru de plasament, în ideea protejării celorlalți membri ai familiei.

Abandonul familial, are urmări grave supra dezvoltării socio-afective a copilului, mai ales în prima perioadă de conturare și stabilire a diferitelor componente ale personalității sale. Starea de abandon, se poate asocia cu diferite stări depressive și atitudini de autoizolare, de autodeprecieri și autodevalorizare, impunându-se mi târziu, acțiuni educațional terapeutice.

Abandonul determină:

- Imposibilitatea formării și menținerii unor atașamente durabile - atunci când copiii sunt abandonați în instituții;
- Neîncredere, neadaptare datorate separării;
- Interiorizare și închidere în sine, datorate traumelor generate de separare, lipsa atașamentului față de persoana de referință ea mai importantă, care este mama;
- Dificultatea de a relaționa cu ceilalți copii;
- Întârziere în dezvoltare, nivel scăzut al limbajului, al performanțelor intelectuale;
- Comportament dificil, agresivitate;
- Traume fizice și psihice;
- Acutizarea bolii, datorită inconfortului psihic.

Toate acestea își pun amprenta, supra dezvoltării socio-afective copilului. Chiar dacă cel care a abandonat copilul, își reia obligațiile față de acesta, nu înseamnă că și celelalte efecte de natură psihotraumatizantă, sunt total și definitiv înlăturate. Odată abandonat, copilul se poate confrunta în continuare cu „*teama de abandon*”.